

Bruksela, dnia 16 kwietnia 2014 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 38/2014

Sprawozdanie na temat europejskiego systemu szybkiego informowania o niebezpiecznych produktach

Od dziesięciu lat unijny system szybkiego informowania (ang. Rapid Information system, RAPEX) przyczynia się do ochrony konsumentów w Europie przed niebezpiecznymi produktami niezwykłościowymi. W 2013 r. państwa członkowskie UE zastosowały łącznie 2 364 środki zapobiegawcze w tym zakresie. Oznacza to wzrost liczby zgłoszeń o 3,8 proc. w porównaniu z 2012 r. i potwierdza utrzymywanie się tendencji wzrostowej, którą można było zaobserwować już od momentu ustanowienia RAPEX w 2003 r.

„RAPEX to dowód na to, że zachowujemy w Europie czujność i dbamy o bezpieczeństwo 500 mln naszych obywateli. System ten to przykład udanej współpracy między organami krajowymi i instytucjami unijnymi, przynoszącej korzyści naszym obywatelom. Dziesiąta rocznica RAPEX jest wyrazem coraz większego znaczenia, jakie dla organów egzekwowania prawa ma współpraca przy zapewnianiu większego bezpieczeństwa na jednolitym rynku”, stwierdził **Neven Mimica**, unijny komisarz ds. polityki konsumenckiej.

RAPEX to unijny system szybkiego przekazywania między państwami członkowskimi i Komisją Europejską informacji o produktach niespożywczych. Jego zadaniem jest szybkie rozpowszechnienie informacji o potencjalnie niebezpiecznych produktach oraz działaniach podjętych przez krajowe organy egzekwowania prawa. Umożliwia to wczesną identyfikację i wcześniejsze usunięcie z rynku UE produktów, które stanowią zagrożenie dla konsumentów. Od czasu ustanowienia RAPEX w 2003 r. system ten wykazuje z roku na rok coraz lepsze wyniki, zarówno pod względem liczby otrzymanych ostrzeżeń, jak i działań podjętych w ich

następstwie. RAPEX rozpoczął swą działalność od dwustu zgłoszeń w 2003 r., a obecnie otrzymuje i przekazuje ponad 2 tys. zgłoszeń rocznie.

1. Jakie produkty stanowią zagrożenie?

W 2013 r. głównymi kategoriami produktów, które wymagały podjęcia działań naprawczych, były **odzież, tkaniny i wyroby związane z modą** oraz **zabawki** (obie kategorie po 25 proc.). Wśród najczęściej zgłaszanych rodzajów zagrożeń powodowanych przez te produkty znalazły się: **ryzyko chemiczne, ryzyko uduszenia, ryzyko odniesienia obrażeń i zadławienia się.**

Zarówno odzież, jak i zabawki mogą kryć w sobie ryzyko chemiczne (np. obecność chromu VI w obuwiu i wyrobach skórzanych, ftalany w zabawkach). Głównymi powodami zgłoszeń w kategorii odzież była obecność tasemek lub sznurków niosących ze sobą ryzyko uduszenia lub odniesienia obrażeń. Inne przykłady produktów zakazanych w 2013 r. to artykuły pielęgnacyjne dla dzieci (niestabilne wanienki dla niemowląt, zapadające się wózki dziecięce) oraz tusze do tatuażu zawierające kilka zakazanych substancji chemicznych. Przedsiębiorcy powinni dopilnować, by dobrze znane zagrożenia były brane pod uwagę jeszcze przed rozpoczęciem produkcji, a w przypadku błędu istotne jest bezwzględne wycofanie produktu z obrotu lub od konsumentów.

2. Skąd pochodzą takie produkty?

Chiny plasują się na czele listy państw, z których pochodzą produkty zgłaszane za pośrednictwem RAPEX. W ubiegłym roku 64 proc. wszystkich zgłoszeń produktów niebezpiecznych dotyczyło produktów pochodzących z Chin.

W celu zwiększenia wiedzy chińskich producentów o wymaganiach unijnych i upowszechnienia ich przestrzegania **UE i Chiny prowadzą wspólne działania** służące poprawie wymiany informacji między władzami oraz komunikacji. W dialogu z tym państwem Komisja Europejska podkreśla również znaczenie zwiększenia identyfikowalności produktów będących przedmiotem zgłoszeń. W raporcie przygotowanym niedawno przez grupę ekspertów pod egidą Komisji Europejskiej przedstawiono zarówno zalecenia dotyczące sposobu poprawy identyfikowalności, jak i wskazówki, na co konsumenci powinni zwracać szczególną uwagę¹.

3. RAPEX w 2013 r. w liczbach

2 364: całkowita liczba zgłoszeń

31: liczba uczestniczących państw (UE-28 + Norwegia, Islandia i Liechtenstein)

Pięć najczęściej zgłaszanych kategorii produktów w 2013 r.:

25 proc.: odzież, tkaniny i wyroby związane z modą;

25 proc.: zabawki;

9 proc.: urządzenia i sprzęt elektryczny;

7 proc.: pojazdy silnikowe;

4 proc.: produkty kosmetyczne.

Powiadomienia według państwa pochodzenia zgłaszanego produktu:

64 proc.: Chiny wraz z Hongkongiem;

15 proc.: państwa należące do UE-28 i EOG;

10 proc.: nieznane;

11 proc.: pozostałe.

4. Dodatkowe informacje - RAPEX w 2013 r.

4.1. Czym jest RAPEX?

RAPEX to europejski system szybkiego ostrzegania o produktach niebezpiecznych. Gwarantuje on, by informacje o produktach niebezpiecznych wycofanych z rynku lub odzyskanych od konsumentów gdziekolwiek w Europie były szybko przekazywane między państwami członkowskimi i Komisją, tak by w całej UE można było podjąć odpowiednie działania. Obecnie w systemie uczestniczy **trzydzieści jeden krajów**. Chorwacja przyłączyła się do RAPEX-u w dniu 1 lipca 2013 r. W systemie uczestniczą wszystkie państwa członkowskie UE oraz kraje EFTA/EOG (Islandia, Liechtenstein i Norwegia).

- **Jakie rodzaje środków można podjąć?**

Najpowszechniej stosowane środki to: zakaz/wstrzymanie sprzedaży, wycofanie niebezpiecznego produktu z rynku lub odzyskanie go od konsumentów oraz zablokowanie importu przez organa celne.

- **Jakie produkty obejmuje system RAPEX?**

Zakres RAPEX-u obejmuje niebezpieczne **produkty nieżywnościowe** przeznaczone dla konsumentów (np. zabawki, kosmetyki, ubrania) oraz odbiorców profesjonalnych (np. wiertarki, maszyny, materiały budowlane), które stwarzają poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów (ryzyko urazu, zatrucia chemikaliami itp.), jak również dla

różnych dóbr publicznych, takich jak środowisko naturalne (zagrożenie dla drzew, wody, powietrza, gleby itp. powodowane przez niebezpieczne substancje chemiczne w produkcji), dla bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa publicznego.

System RAPEX obejmuje **większość produktów nieżywnościowych**. Pozostałe kategorie produktów nieżywnościowych, takich jak leki czy urządzenia medyczne, objęte są innymi, specyficznymi systemami ostrzegania.

- **Jakie są obowiązki władz krajowych?**

Władze krajowe dopilnowują, by przedsiębiorstwa przestrzegały obowiązku wprowadzania na rynek jedynie bezpiecznych produktów. Muszą one wyznaczyć organy mogące podejmować środki zapobiegające lub ograniczające wprowadzanie do obrotu lub stosowanie niebezpiecznych produktów. Każdy kraj wyznacza **punkt kontaktowy RAPEX**, który koordynuje system na poziomie krajowym oraz przesyła Komisji informacje o niebezpiecznych produktach wykrytych na swoim własnym rynku. Informacje otrzymane jako „zgłoszenia” i zatwierdzone przez Komisję są szybko przekazywane krajowym punktom kontaktowym celem podjęcia odpowiednich działań. Punkty kontaktowe powiadamiają następnie Komisję o rezultatach takich działań następczych poprzez system za pośrednictwem tzw. „reakcji”.

- **Jakie są obowiązki producentów?**

Producenci (tj. wytwórcy lub importerzy) odpowiadają za wprowadzanie na rynek wyłącznie bezpiecznych produktów. Producent, który dowiedział się, że dany produkt jest niebezpieczny, musi niezwłocznie podjąć środki mające zapobiec dalszemu narażeniu konsumentów. Właściwe organy krajowe należy także powiadomić o zagrożeniu dla bezpieczeństwa, z wyraźnym określeniem danego produktu i powodowanych przez niego zagrożeń, jak również przekazać informacje niezbędne do prześledzenia jego dystrybucji. Informacje te są następnie przesyłane za pośrednictwem systemu RAPEX Komisji i innym państwom uczestniczącym w tym systemie, jeśli dany produkt stwarza poważne zagrożenie.

4.2. RAPEX w 2013 r.

- **Najważniejsze wydarzenia w 2013 r.**

W 2013 r. przypadała 10. rocznica powstania RAPEX-u. Na początku do systemu przysyłano kilkaset zgłoszeń rocznie, obecnie każdego roku zgłoszeń jest ponad 2000.

W ogólnym ujęciu w ostatniej dekadzie RAPEX przyczynił się do ochrony europejskich konsumentów – kraje członkowskie przesłały łącznie ponad **16 600 zgłoszeń** dotyczących niebezpiecznych produktów.

W 2013 r. główne osiągnięcia to:

- więcej zgłoszeń niebezpiecznych produktów;
- wcześniejsze ich wykrywanie;
- lepszy nadzór nad rynkiem i egzekwowanie przepisów o bezpieczeństwie produktów przez organy krajowe, w tym w ramach specjalnych projektów;
- wzrost liczby działań następczych podejmowanych po zgłoszeniu do RAPEX-u;
- przeprowadzanie przez organy lepszej oceny ryzyka;
- lepsza identyfikowalność (mniej produktów nieznanego pochodzenia);
- położenie większego nacisku na jakość i przydatność zgłoszeń;
- coraz ściślejsza współpraca z organami celnymi;
- dalszy rozwój sieci i szkoleń koordynowany przez Komisję Europejską.

W 2013 r. przy finansowym wsparciu Komisji organy nadzoru rynku w całej UE kontynuowały wspólne wysiłki na rzecz zacieśnienia współpracy w zakresie egzekwowania przepisów dotyczących bezpieczeństwa produktów oraz kontynuowały działania przeciwko produktom niebezpiecznym i niezgodnym z normami. Pod patronatem Europejskiego Forum na rzecz Egzekwowania Przepisów o Bezpieczeństwie Produktów (Prosafe) zrealizowano projekty skoncentrowane na artykułach dla dzieci, fajerwerkach, kosiarkach do trawy i ładowarkach. Inne projekty (dotyczące np. krzesłek do karmienia dzieci, tasiemek i sznurków ściągających w ubraniach) są w toku realizacji. Na początku 2014 r. zainicjowano nowe wspólne działania dotyczące zabawek, artykułów dla dzieci (łóžeczek, w tym przenośnych), hulajnóg, chemikaliów w tekstyliach i wykrywaczy dymu.

Organy celne coraz intensywniej angażują się w nadzorowanie kwestii bezpieczeństwa produktów a liczba środków, które zainicjowano wskutek kontroli celnych i zgłoszono do RAPEX-u stale rosła w ostatnich kilku latach. W 2012 r. 11 proc. przymusowych środków zostało podjętych przez organa celne. Odsetek ten wzrósł do 13 proc. w 2013 r.

• **Najważniejsze ustalenia w 2013 r.**

W 2013 r. kraje członkowskie przekazały za pośrednictwem systemu RAPEX łącznie 2 364 zgłoszeń dotyczących niebezpiecznych produktów. Oznacza to wzrost o 3,8 proc. w porównaniu z rokiem 2012. Spośród 2 364 zgłoszeń 1 981 dotyczyło produktów stwarzających poważne ryzyko dla konsumentów. Pozostałe zgłoszenia dotyczą

umiarkowanego/niskiego ryzyka i zostały przekazane wyłącznie dla celów informacyjnych (w ich przypadku działania następcze są dobrowolne, nie obowiązkowe).

- **Dlaczego w 2013 r. wzrosła liczba zgłoszeń niebezpiecznych produktów?**

Z pominięciem 2011 r. liczba zgłoszeń w systemie RAPEX stale wzrastała, co roku przekazywano ich około 2000.

Wzrost ten świadczy o determinacji władz krajów członkowskich i Komisji do zachowania czujnej postawy i podejmowania aktywnych działań na rzecz ochrony bezpieczeństwa konsumentów. Wzrost liczby zgłoszeń oznacza lepszą ochronę konsumentów, ponieważ dzięki temu z rynku UE usunięto więcej niebezpiecznych produktów.

System RAPEX osiągnął obecnie stabilne i dojrzałe stadium a intensywniejsze korzystanie z wytycznych dotyczących oceny ryzyka przyniosło poprawę jakości i kompletności zgłoszeń. Również stałe doskonalenie systemów informatycznych umożliwiło skuteczniejsze i wydajniejsze korzystanie z RAPEX-u przez kraje członkowskie i Komisję Europejską.

Poza tym kraje członkowskie bardziej wydajnie korzystają z tego systemu od kiedy jaśniejsze stało się to, kiedy i w jaki sposób najlepiej interweniować. Szczególną uwagę zwraca się na dostarczenie do systemu bardziej szczegółowych informacji, takich jak dane pomagające w identyfikacji podmiotów gospodarczych, ułatwiające władzom śledzenie produktów.

- **Jakie są efekty większej liczby działań następczych („reakcji”) w 2013 r. w porównaniu z 2012 r.?**

Odnotowane działania następcze wskazują na to, że kraje członkowskie UE podjęły działania po rozesłaniu zgłoszenia w ramach sieci RAPEX. Oznacza to zazwyczaj poszukiwanie i odnalezienie produktu na rynku krajowym oraz podjęcie odpowiednich środków. Łącznie w 2013 r. podjęto 2147 działań następczych (czyli „reakcji” w systemie RAPEX), co stanowi znaczący wzrost w porównaniu z rokiem 2012 r., kiedy to łączna liczba reakcji wyniosła 1700. Wskazuje to na intensywniejsze korzystanie z systemu RAPEX i jego zwiększoną efektywność.

Zgłoszenie w systemie RAPEX, w odpowiedzi na które szereg innych krajów członkowskich podejmuje reakcje, stwierdzając odnalezienie produktu oraz podejmując inne środki, wskazuje na to, że RAPEX działa i jest skuteczny.

- **Które kraje UE zgłosiły najwięcej przypadków?**

Następujące pięć krajów dokonało łącznie 48 proc. wszystkich zgłoszeń niebezpiecznych produktów do systemu RAPEX w 2013 r.:

- Węgry (278 zgłoszeń, 12 proc.)
- Niemcy (259 zgłoszeń, 11 proc.)
- Hiszpania (254 zgłoszeń, 11 proc.)
- Bułgaria (191 zgłoszeń, 8 proc.)
- Wielka Brytania (142 zgłoszenia, 6 proc.)

W 2013 r. blisko jedna trzecia krajów uczestniczących zgłosiła więcej niebezpiecznych produktów niż w 2012 r. Jeżeli do ogólnych zgłoszeń zaliczyć także działania następcze (reakcje), najbardziej aktywna była Hiszpania (458 zgłoszeń), następnie Węgry (377 zgłoszeń) i Niemcy (361 zgłoszeń).

- **Jakie są najważniejsze produkty i zagrożenia wykrywane dzięki systemowi RAPEX?**

Najczęściej zgłaszane kategorie produktów, które były przedmiotem 70 proc. wszystkich zgłoszeń to:

1. odzież, tekstylia i wyroby związane z modą (583 zgłoszenia, 25 proc.)
2. zabawki (580 zgłoszeń, 25 proc.)
3. urządzenia i sprzęt elektryczny (207 zgłoszeń, 9 proc.)
4. pojazdy silnikowe (160 zgłoszeń, 7 proc.)
5. produkty kosmetyczne (106 zgłoszeń, 4 proc.)

Najczęściej zgłaszane kategorie ryzyka to:

1. urazy (656 zgłoszeń, 23 proc.)
2. zatrucie chemikaliami (580 zgłoszeń, 20 proc.)
3. zadławienie się (398 zgłoszeń, 14 proc.)
4. porażenie prądem (329 zgłoszeń, 12 proc.)
5. uduszenie się (266 zgłoszeń, 9 proc.).

W porównaniu z ubiegłymi latami można stwierdzić, że te same produkty i rodzaje ryzyka regularnie pojawiały się wśród pięciu najbardziej niebezpiecznych kategorii produktów i rodzajów ryzyka w zgłoszeniach do systemu RAPEX, chociaż w innej kolejności. Daje się to wytłumaczyć przede wszystkim tym, że produkty należące do powyższych pięciu kategorii są przedmiotem masowej konsumpcji/dostaw (np. urządzenia elektryczne obejmują telefony komórkowe, laptopy, przedłużacze, ładowarki), co zwiększa prawdopodobieństwa

znalezienia wśród nich także produktów niebezpiecznych. Organy krajów członkowskich realizują także środki z zakresu nadzoru rynkowego oparte na ocenie ryzyka lub nakierowane na konkretne rodzaje produktów, koncentrując się na produktach najbardziej niebezpiecznych oraz najbardziej narażonych grupach konsumentów, np. dzieciach.

- **Na co wskazuje fakt, że dany kraj dokonuje wielu zgłoszeń – czy oznacza to, że na tym konkretnym rynku jest więcej niebezpiecznych produktów?**

Liczba zgłoszeń dokonanych przez dany kraj członkowski nie może być bezpośrednio wiązana z poziomem bezpieczeństwa produktów na rynku. Jest wiele powodów, dla których niektóre kraje członkowskie mogą dokonywać więcej zgłoszeń niż inne: duży rynek, znaczny import, doświadczeni inspektorzy itd. W ogólnym ujęciu kraje europejskie, które mają największe rynki i importują najwięcej towarów, mając zarazem największą liczbę inspektorów, znajdują więcej niebezpiecznych produktów, a tym samym dokonują w systemie RAPEX większej ilości zgłoszeń niż mniejsze kraje.

- **Jakie środki podejmują organy krajowe po znalezieniu niebezpiecznych produktów?**

W 2013 r. najczęściej podejmowanymi obowiązkowymi środkami dotyczącymi niebezpiecznych produktów konsumenckich były: wycofanie z rynku, zakaz sprzedaży, odzyskanie od konsumentów, zablokowanie importu przez organa celne oraz działania naprawcze.

- **Skąd pochodziła największa liczba niebezpiecznych produktów wykrytych w 2013 r.?**

Zgodnie z danymi statystycznymi RAPEX-u większość produktów zgłoszonych w systemie RAPEX pochodziła spoza UE - m.in. z Chin i Turcji.

Chiny (łącznie z Hong-Kongiem) zostały podane jako kraj pochodzenia 64 proc. (1459 zgłoszeń) zgłoszonych produktów.

Niebezpieczne produkty pochodzące z Europy były przedmiotem 284 zgłoszeń (15 proc.). Dotyczyły one m.in. **55 produktów niemieckich (2 proc.), 42 produktów włoskich (2 proc.) oraz 31 produktów bułgarskich (1 proc.)**.

W porównaniu z rokiem 2012 zmniejszyła się liczba niebezpiecznych produktów pochodzących z UE. Spadek tej liczby jest jeszcze bardziej znaczący, jeśli spojrzeć na dane pochodzące z początkowego okresu funkcjonowania systemu RAPEX: w 2004 r. odsetek niebezpiecznych produktów pochodzących z UE wynosił 27 proc. To samo dotyczy liczby produktów o nieznanym kraju pochodzenia. Zmalała ona w porównaniu z rokiem 2012 r. – również w tym przypadku kontrast z pierwszymi latami działania RAPEX-u jest uderzający: w latach 2004 i 2005 ok. 20 proc. produktów było nieznanego pochodzenia. Bez wątpienia dane te oznaczają, że można obecnie lepiej śledzić produkty konsumenckie w łańcuchu dostaw.

- **Czy wzrosła liczba zgłoszeń produktów pochodzenia chińskiego?**

Tak, istotnie nastąpił kolejny wzrost liczby produktów konsumenckich pochodzących z Chin i zgłoszonych za pośrednictwem systemu RAPEX **w 2013 r. w porównaniu z rokiem 2012: z 58 proc. w 2012 r. do 64 proc. w 2013 r.** Ogółem 1497 zgłoszeń dotyczyło produktów wyprodukowanych w Chinach (łącznie z Hong-Kongiem).

Chociaż liczba zgłoszeń jest wyższa niż w 2012 r., ciągle utrzymuje się jednak w granicach średniej obserwowanej w ostatnich kilku latach. Poza tym wyższa liczba niebezpiecznych produktów pochodzenia chińskiego może wynikać z lepszego śledzenia produktów: te produkty, których pochodzenie w ubiegłych latach w niektórych przypadkach określano jako „nieznane”, mogły obecnie zostać zgłoszone (z podaniem dalszych informacji o łańcuchu dostaw) jako pochodzące z Chin. Poza tym wysoka liczba zgłoszeń wynika także z dużej penetracji europejskiego rynku produktami konsumenckimi wyprodukowanymi w Chinach. Produkty są sprawdzane, niezależnie od miejsca pochodzenia, zgodnie z tymi samymi, rygorystycznymi wymogami w zakresie bezpieczeństwa, zwykle pod kątem typowych rodzajów ryzyka związanych z daną kategorią produktów. Coraz intensywniejsze kontakty z chińską administracją i przedsiębiorcami przynoszą owoce w postaci lepszej identyfikacji i możliwości śledzenia produktów, umożliwiając skuteczniejsze stosowanie środków naprawczych. Współpraca ta kontynuowana będzie w przyszłości.

- **Śledzenie produktów – jakie działania podejmuje Komisja w celu zagwarantowania lepszej identyfikacji produktów, a tym samym skuteczniejszego reagowania na zgłoszenia w RAPEX-ie?**

W 2011 r. ustanowiono grupę ekspertów ds. identyfikowalności produktów. Miała ona odpowiedzieć na następujące pytania:

- jak wygląda obecnie proces identyfikacji produktów?

- jak wygląda obecnie sytuacja w zakresie niektórych kluczowych konsumenckich produktów nieżywnościowych?
- jakie są potencjalne pola do ulepszeń w tym obszarze?

Grupa składała się z 15 ekspertów reprezentujących organa nadzoru rynku, sektory produkcji i handlu detalicznego oraz organizacje konsumenckie. W dużym skrócie, raport końcowy opublikowany we wrześniu 2013 r. zawiera następujące zalecenia:

- dla podmiotów gospodarczych: by wdrożyły skuteczny system śledzenia produktów;
- dla organów nadzoru rynku: by szkoliły się w zakresie najlepszych metod wykorzystania informacji identyfikacyjnych zawartych w kodach kreskowych i innych kodach produktu;
- zacieśnienie współpracy między sektorem publicznym i prywatnym;
- dla konsumentów: by byli czujni kupując produkty i sprawdzali, czy są na nich informacje umożliwiające identyfikację producenta itd.

Informacje na temat prac tej grupy są dostępne w ramach portalu EUROPA:

http://ec.europa.eu/consumers/safety/projects/ongoing-projects_en.htm

4.3. Współpraca z Chinami

Unia Europejska i Chiny to najwięksi partnerzy handlowi na świecie. Chiny są największym dostawcą towarów do UE i drugim odbiorcą unijnych produktów (po USA). Komisja Europejska i kraje członkowskie ustanowiły regularną współpracę z władzami chińskimi w kwestiach bezpieczeństwa produktów.

- **Czy Komisja otrzymuje informacje, jak chińskie władze reagują na dane przesyłane za pośrednictwem aplikacji „RAPEX-CHINY”?**

Współpraca w ramach systemu „RAPEX-Chiny” osiągnęła już dojrzałe stadium, ponieważ właściwie chińskie organy (AQSIQ) przekazują Komisji cokwartalne sprawozdania z wniosków wpływających z działań następczych podjętych w reakcji na dane przekazywane za pośrednictwem tego systemu.

Informacje zawarte w sprawozdaniach umożliwiają Komisji i krajom członkowskim monitorowanie i analizowanie działań w obszarze nadzoru rynku podejmowanych przez chińskie władze na ich terytorium w odpowiedzi na dane przekazywane za pośrednictwem systemu „RAPEX-Chiny”, a tym samym ustalenie i zaradzenie wszelkim problemom w funkcjonowaniu tego systemu współpracy. Jak dotąd Komisji dostarczono 26 kwartalnych sprawozdań.

- **Jak wiele zgłoszeń RAPEX zostało rozpatrzonych przez AQSIQ od czasu stworzenia aplikacji „RAPEX-CHINY”?**

W latach 2006-2013 AQSIQ podjęło działania następcze wobec 2 549 zgłoszeń w RAPEX-ie. Analiza 26 kwartalnych sprawozdań wskazuje, że przez trzy miesiące AQSIQ rozpatruje około 100 spraw z systemu RAPEX. W 1459 przypadkach (57 proc.) dochodzenie zaowocowało podjęciem środków zapobiegawczych lub ograniczających, czy to przez AQSIQ, czy też dobrowolnie przez chińskiego producenta/eksportera (np. wstrzymanie eksportu lub wzmocnienie nadzoru), natomiast w 1090 przypadków (43 proc.) nie podjęto żadnych środków, głównie ze względu na fakt, że nie udało się odnaleźć chińskiej firmy odpowiedzialnej za produkcję/eksport danych produktów.

4.4. Nadzorowanie rynku i sprzedaż online

Ze względu na rosnącą sprzedaż produktów konsumenckich w internecie nadzorowanie produktów sprzedawanych w sieci jest jednym z priorytetów Komisji Europejskiej i krajów członkowskich.

W tym kontekście warto zauważyć, że Komisja wspiera pracę grupy ekspertów ds. bezpieczeństwa produktów sprzedawanych online, w ramach działania przewidzianego w wieloletnim planie nadzoru rynku zawartym w pakiecie dotyczącym bezpieczeństwa produktów i nadzoru rynku Grupa robocza odbyła niedawno pierwsze posiedzenie – na późniejszym etapie mają zostać sformułowane zalecenia.

W ramach RAPEX nie prowadzi się specjalnych statystyk pozwalających wyróżnić dane dotyczące niebezpiecznych produktów sprzedawanych w internecie. Jednak na podstawie jakościowej analizy najnowszych zgłoszeń do RAPEX-u wydaje się, że zgłoszenia coraz częściej dotyczą produktów nabytych w internecie. Przykładem może być niedawne niemieckie zgłoszenie dotyczące zestawu do tatuażu. W związku ze zgłoszeniem z Wielkiej Brytanii, chociaż dane produkty zostały znalezione w zwykłych sklepach, brytyjskie organy przeszukały też największe internetowe portale handlu elektronicznego (Amazon i E-bay) i, ponieważ produkty były tam dostępne, poinformowały obu dystrybutorów online o podjętych środkach oraz o konieczności usunięcia niebezpiecznych produktów z ich oferty.

5. Więcej informacji:

- Bezpieczeństwo produktów: http://ec.europa.eu/consumers/safety/news/index_en.htm
- Link to materiałów informacyjnych o systemie RAPEX:

- http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/reports/index_en.htm
- Cotygodniowe sprawozdania z działania RAPEX-u oraz szczegółowe dane na jego temat: www.ec.europa.eu/rapex
  - Krajowe punkty kontaktowe RAPEX:
http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/contact_points.pdf
  - Pakiet dotyczący bezpieczeństwa produktów i nadzoru rynku:
http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-93_en.htm.
  - Śledzenie pochodzenia produktów:
http://ec.europa.eu/consumers/safety/projects/ongoing-projects_en.htm
  - Inne:
http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/reports/index_en.htm
https://twitter.com/EU_Consumer

Opracowała:

Dr Magdalena Skulimowska¹

---

¹ Na podstawie informacji Komisji Europejskiej.